

nimic

Mircea Cărtărescu s-a născut pe 1 iunie 1956, în București. A absolvit Facultatea de Limba și Literatura Română a Universității din București în 1980. În prezent este conferențiar dr. în cadrul Facultății de Litere a Universității din București. Este poet, prozator, eseist, critic literar și publicist.

A publicat următoarele volume: *Faruri, vitrine, fotografii*, poeme, Cartea Românească, București, 1980; *Poeme de amor*, Cartea Românească, București, 1982; *Totul*, poeme, Cartea Românească, București, 1984; *Visul* (în edițiile următoare *Nostalgia*), povestiri, Cartea Românească, București, 1989; Humanitas, București, 1993 (tradus în franceză, germană, italiană, suedeză, norvegiană, spaniolă, maghiară, engleză, slovenă și bulgară); *Levantul*, poem epic, Cartea Românească, București, 1990; Humanitas, București, 1998; *Visul chimeric*, studiu critic, Litera, București, 1991; *Travesti*, roman, Humanitas, București, 1994 (tradus în franceză, olandeză, norvegiană, italiană, maghiară și polonă; a devenit roman grafic în limba franceză, Editions L'Association, Paris, 2007); *Dragostea*, poeme, Humanitas, București, 1994; *Orbitor. Aripa stângă*, roman, Humanitas, București, 1996 (tradus în franceză, suedeză, maghiară, italiană, ivrit, bulgară, olandeză și germană); *Dublu CD*, poeme, Humanitas, București, 1998; *Postmodernismul românesc*, studiu critic, Humanitas, București, 1999; *Jurnal I*, Humanitas, București, 2001; *Orbitor. Corpul*, roman, Humanitas, București, 2002 (tradus în bulgară, franceză, norvegiană și suedeză); *Enciclopedia zmeilor*, carte pentru copii, Humanitas, București, 2002; *Pururi tânăr, înfășurat în pixeli*, publicistică, Humanitas, București, 2003 (tradus în germană și norvegiană); *Parfumul aspru al ficțiunii*, audiobook, Humanitas, București, 2003; *Plurivers* vol. I și II, poeme, Humanitas, București, 2003; *Cincizeci de sonete*, poeme, Brumar, Timișoara, 2003; *De ce iubim femeile*, povestiri și audiobook, Humanitas, București, 2004 (tradus în franceză, polonă, spaniolă, portugheză, bulgară, maghiară și ivrit); *Baroane!*, Humanitas, București, 2005; *Jurnal II*, Humanitas, București, 2005; *Orbitor. Aripa dreaptă*, roman, Humanitas, București, 2007 (tradus în franceză și suedeză); *Dublu album*, Humanitas, București, 2009; *Frumoasele străine*, povestiri, Humanitas, București, 2010. Volume de versuri de Mircea Cărtărescu au mai fost publicate în Irlanda, Statele Unite, Italia, Germania și Suedia.

Cărțile sale au fost premiate de Academia Română, Uniunea Scriitorilor din România și din Republica Moldova, Ministerul Culturii, ASPRO, Asociația Scriitorilor din București, Asociația Editorilor din România, precum și de revistele *Cuvântul*, *Ateneu*, *Flacăra*, *Tomis* și *Ziarul de Iași*. Au fost nominalizate în Franța pentru premiile Médicis, Le meilleur livre étranger, Prix Union Latine. Romanul *Nostalgia* a primit în 2005 Premiul literar „Giuseppe Acerbi”, Castel Goffredo, Italia.

nimic | mircea cărtărescu

poeme

(1988-1992)

 HUMANITAS
BUCUREȘTI

Coperta: Angela Rotaru
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
DTP: Florina Vasiliu, Dan Dulgheru

Tipărit la „Monitorul Oficial” R.A.

© HUMANITAS, 2010

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Cărtărescu, Mircea

Nimic: poeme: (1988-1992) / Mircea Cărtărescu. – București:
Humanitas, 2010
ISBN 978-973-50-2697-4
821.135.1-1

EDITURA HUMANITAS
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi Carte prin poștă: tel./fax 021/311 23 30
C.P.C.E. – CP 14, București
e-mail: cpp@humanitas.ro
www.libhumanitas.ro

„The dream is over.
What can I say?
The dream is over.
Yesterday
I was the Dreamweaver,
But now I'm reborn.
I was the Walrus,
But now I'm John.
And so, dear friends,
You'll just have to carry on:
The dream is over.“

John Lennon

Cum stau

Înainte îmi storceam creierii ca să iasă un vers esențial.
Mă confruntam zilnic cu moartea și disperarea.
Gândeam, chiar gândeam „la nemurirea sufletului“ .
Mai demult eram inspirat, aveam viziuni
Nu mă dădeam pe Nichita sau Dylan Thomas,
Voiam să fiu un uomo universale.
Până la 29 de ani
Am făcut poezie-poezie
am scăzut pentru ca ea să crească.

Acum iau vitamine chinezești și fac exerciții cu ganterele.
Nu, nu vreau să înnebunesc.
Nu vreau să fiu un monstru cuprins de inspirație.
Nu vreau ca poezia mea să-mi supraviețuiască.
Acum ascult muzică și-mping căruțul fetei mele
acum știu că asta-i realitatea.

Mi se rupe dacă spuneți c-am decăzut
Și că supraviețuiesc poeziei mele. Asta și vreau.
Să moară dracului. Eu sunt mai important decât ea.

Știți când am înțeles că am devenit altul, că nu mai sunt
cel de la 28 sau 29 de ani?

Într-o după-masă când făceam niște statistici la PTAP
și-mi fugeau gândurile aiurea la nebuniile mele, la imortalitate.
Atunci mi-a căzut fisa că nu mai vreau să fiu nemuritor
de unul singur,
că n-aș avea ce face cu nemurirea
dacă n-ar trăi veșnic și ea, și fetița noastră –
era ceva cu totul nou pentru mine.

Cam asta am de spus. În rest,
Orice ironie
Vă rămâne vouă.

Nori peste blocul de vizavi

Nu pot mișca acul busolei doar concentrându-mă.
Am încercat. Nu sunt în stare.
Nu pot transmite imaginea unei cărți de joc. Am încercat.
Am vrut să levitez, și stând pe spate în sudoarea patului desfăcut
m-am concentrat jumătate de oră până am simțit că înnebunesc.
Am încercat în metrou să fac o fată să se uite la mine
și firește că nu s-a uitat.
Doamne, nu sunt alesul tău!

Mintea mea nu poate să schimbe lumea.
Nu am destulă dragoste, destulă credință.
Nu am o aură în jurul capului.
Nu mi te-ai arătat și nu mi-ai dat nici un semn.

Pipăi cu degetele mușamaua feței de masă:
ea nu cedează, nu se transformă în aburi roșcați.
Ating buclele fetei mele:
ele sunt moi și auriu întunecate.
Nimic nu e altfel decât îmi spun simțurile. Nu există iluzia.
Mintea mea e oglinda plană a lumii.

Plană, plată.
Nici o zgârietură.
Nici o viață anterioară, nici o făptură ectoplasmatică.
Nici Agarthi, nici Shambala
nici Maya, cât despre vise
ele sunt doar cosmetice pe nimic.

Privesc în focul aragazului, ca hipnotizat.
Știu că am stat într-un uter.
Știu că voi sta-ntr-un sicriu. Sau voi mânji pământul cu sângele meu.
Nu voi găsi *eu* fisura.
Nu voi întoarce *eu* capul din fotografia de grup.

Cuprins

Cum stau	7
Nori peste blocul de vizavi	9
Te rog	11
Sábato ar fi luat-o ca prevestire	13
Visul meu e un magnetofon	15
Femeile	17
Oh, Natalie...	20
Lasă-mă în inima ta	23
Miros de frunze uscate	27
Poem foarte bun, cu tristeți satanice și un montgolfier al disperării	30
Fiindcă refuz să mai scriu despre ce n-am trăit, scriu despre dimineața asta de septembrie '89 (singura concesie sunt rimele)	32
Ieșim la plimbare cu tricouri la fel	34
Odată aveam viziuni, acum am...	38
So This Is Xmas	41
Iarna	43
14 august (ascultând „Woman“)	45
Sunt gelos, lua-m-ar naiba...	47
Soare de iarnă	50
Diapozitiv color în Parcul Circului	53
Lipton	55
Dire Straits	57

Sunt atât de trist	60
Trec pe Nuferilor în bătaia soarelui	62
Mi se pare că îmi duc viața	64
Impresie. Amurg de primăvară	66
Întomnare bruscă, 30 august 1989	68
Apoi îmi fac un nes și bat la mașină	70
Ce am înțeles trăind	72
Când ninge, când ninge și ninge...	73
Către Mihai Viteazul	79
Gilda	83
Lasă să fie	86
Poem de ziua victoriei	90
Frunze galbene, lumini de trafic	92
Tristețe indimenticabilă	94
A, la luna, la luna...	96
Filmez Calea Moșilor cu o cameră video Panasonic	100
Stelili, frumoasili	103
Occidentul	105